

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 22. 4. 2020
sp. zn. Zin 63/2020

Z. S.
XY
XY
ID DS: XY

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane S.,
Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 8. 4. 2020 Vaši žádost sp. zn. Zin 63/2020, v následujícím znění:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. (Zákon o svobodném přístupu k informacím) v platném znění Vás touto cestou zdvořile žádám o poskytnutí následujících informací:

Označení soudního úředníka včetně jeho funkce, který nechal zveřejnit dne XY.XY.2017 na internetových stránkách Nejvyššího soudu rozhodnutí, resp. usnesení ze dne XY.XY.2016 s č.j. 3 Tdo XY/2016-XY.

Požadované informace požaduji poskytnout prostřednictvím ISDS ve smyslu ustanovení § 17, odst. 1, zákona č. 300/2008 Sb. (Zákon o elektronických úkonech) v platném znění.“

Povinný subjekt Vám v odpovědi sděluje následující:

Předně je nutno upozornit na nejasně, resp. nepřesně, formulovaný text žádosti, včetně Vámi chybně uvedeného data zveřejnění předmětného rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího soudu. Ke zveřejnění nedošlo dne X. X. 2017, jak uvádíte v textu žádosti, nýbrž dne Y. Y. 2017, jak jste byl ostatně informován v rámci řízení sp. zn. S 151/2020 a také řízení sp. zn. Zou 1/2020. Stricto sensu Vám tak povinný subjekt mohl odpovědět (poskytnout negativní informaci), že „dne X. X. 2017 žádný „soudní úředník“ nenechal Vámi uvedené rozhodnutí zveřejnit“. Povinný subjekt však nepostupuje takto formalisticky a poskytuje Vám odpověď, jíž se po obsahové stránce žádosti domáháte. K tomu je však nutno uvést, že rovněž Vaše formulace „Označení soudního úředníka včetně jeho funkce, kteřý nechal zveřejnit“ je nepřesná, jelikož patrně vychází z předpokladu, že konkrétní „soudní úředník“ se sám rozhodl rozhodnutí v předmětné věci zveřejnit a sám rozhodoval o podobě (rozsahu anonymizace) zveřejňovaného rozhodnutí. Tento Váš chybný předpoklad uvede povinný subjekt níže na správnou míru.

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona má povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, přičemž podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, „Nejvyšší soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy“. Poskytováním

informací – uveřejňováním výsledků rozhodovací činnosti – tak zároveň Nejvyšší soud plní povinnost uloženou čl. 17 Listiny základních práv a svobod, který mj. stanovuje, že „*Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti*“. Zmíněná „přiměřenost“ informování veřejnosti má přitom odraz mj. v pravidlech pseudonymizace (dříve anonymizace) zveřejňovaných rozhodnutí. Informování veřejnosti tak není výsledkem „nahodilého“ rozhodnutí konkrétního „soudního úředníka“, který by podle svého vlastního uvážení rozhodoval o ne/uveřejnění konkrétních rozhodnutí, ale plněním uložené zákonné povinnosti.

K plnění uvedené povinnosti slouží mj. i databáze soudních rozhodnutí a stanovisek na stránkách www.nsoud.cz, kde jsou již přibližně od konce roku 2002 publikována všechna rozhodnutí o dovolání, a to jak na trestním kolegiu Nejvyššího soudu, tak i na občanskoprávním a obchodním kolegiu Nejvyššího soudu. Na celém procesu anonymizace (dnes pseudonymizace) a zveřejňování rozhodnutí senátů Nejvyššího soudu se podílí více osob. Uveřejnění textu rozhodnutí o dovolání na internetových stránkách Nejvyššího soudu tak není výsledkem žádného individuálního rozhodovacího procesu konkrétní osoby, ale výsledkem předem stanoveného a konkrétně popsaného postupu vyplývajícího zejména z platného Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího soudu. Jednotlivé kroky vedoucí k anonymizaci, resp. pseudonymizaci, rozhodnutí a k jeho následnému zveřejnění, jsou uvedenými předpisy předem jasně definovány a některé prováděny přímo automaticky.

V době zveřejnění předmětného rozhodnutí se postupovalo podle tehdy účinného Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího soudu ze dne 1. 11. 2010, sp. zn. S 356/2009, ve znění dodatku č. 1 ze dne 23. 8. 2011 a dodatku č. 2 ze dne 21. 11. 2011 (dále jen „KSŘ“). Tento KSŘ v rámci § 155 výslovně uváděl, že „*Anonymizaci zejména nepodléhají /.../ údaje o právnických osobách soukromého nebo veřejného práva, jména a příjmení členů jejich statutárních orgánů*“.

Povinný subjekt, aby vyhověl Vaší žádosti, níže rekapituluje dotčené osoby, které na základě citovaného ustanovení KSŘ „*nechaly předmětné rozhodnutí zveřejnit*“, respektive, což je zcela jistě přesnější formulace, se na procesu zveřejnění předmětného rozhodnutí podílely v rámci své předem obecně dané pravomoci a působnosti (kompetence). Byly jimi:

- 1) Někdejší předsedkyně Nejvyššího soudu JUDr. Iva Brožová, která vydala tehdy platný KSŘ, na jehož podkladě docházelo k anonymizaci textů rozhodnutí a jejich uveřejňování na internetových stránkách Nejvyššího soudu.
- 2) Předseda senátu (v případě dotčeného rozhodnutí se jednalo o JUDr. Petra Šabatu), který zpravidla zpracovává a garantuje výslednou podobu textu rozhodnutí, podepisuje originál jeho vyhotovení a v souladu s příslušnými konkrétně definovanými předpisy dává pokyn k dalšímu postupu (tedy k vytištění potřebného počtu opisů rozhodnutí, k jejich doručení, provedení anonymizace /pseudonymizace atd.).
- 3) Úřednice příslušné soudní kanceláře, které na základě pravidel obsažených v KSŘ prakticky provedou anonymizaci/pseudonymizaci a zanesou do počítačového systému údaje, které v konečné fázi, po uplynutí jasně definované lhůty (viz popis níže) vedou ke zveřejnění rozhodnutí. Ze strany těchto úřednic je však v návaznosti na výše uvedené vyloučeno jakékoli vlastní rozhodování o podobě či rozsahu

anonymizace. Mají toliko za úkol dodržet jasně definovaná pravidla, což se v daném případě stalo, jak již jste byl informován v rámci řízení sp. zn. Zou 1/2020, tak i řízení sp. zn. S 151/2020. Z povahy Vaší žádosti tak povinný subjekt usoudil, že sdělení jmen pracovníků soudní kanceláře, které nemohly do procesu anonymizace jakkoli samovolně zasáhnout, pouze ji „manuálně“ (a správně) podle jednoznačných pokynů vyplývajících z tehdy platného KSR provedly, nebylo předmětem Vaší žádosti.

Pokud jsou všechny podmínky popsané v bodech 1) až 3) splněny, pak se text rozhodnutí automaticky po uplynutí stanovené lhůty „překlopí“ do veřejné databáze na webových stránkách www.nsoud.cz – v důsledku čehož jsou rozhodnutí o dovolání zveřejňována automaticky systémem a nikoli aktivním zásahem jakékoli osoby.

Rozhodnutí jsou takto zveřejňována obvykle ve lhůtě 60 dnů po tzv. odškrtnutí věci v informačním systému Nejvyššího soudu, tedy přibližně dva měsíce poté, co Nejvyšší soud odeslal své rozhodnutí, včetně konečného textu odůvodnění a celého procesního spisu, k soudu (zpravidla) první instance s tím, aby tento prvoinstanční soud řádně rozhodnutí dovolacího soudu doručil všem účastníkům (stranám) řízení. Pokud prvoinstanční soud následně zašle k Nejvyššímu soudu kopie potvrzení o doručení rozhodnutí (doručenek), které prokazují doručení rozhodnutí všem účastníkům (stranám) řízení, pak je možné takové rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího soudu zpřístupnit veřejnosti i dříve.

Na závěr je třeba ve shodě s odpověďmi, které jste obdržel již v rámci předchozích řízení sp. zn. Zou 1/2020 a sp. zn. S 151/2020, upozornit že Nejvyšší soud poskytuje zvláštní péči ochraně osobních údajů účastníků řízení a třetích osob, kdy všechna rozhodnutí publikována na webu Nejvyššího soudu jsou vždy anonymizována, dnes pseudonymizována, plně v souladu s aktuálně účinnými pravidly pro uveřejnění. V tomto ohledu je vhodné poukázat, že například Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“) svá rozhodnutí zveřejňuje v internetové databázi „HUDOC“ v plné, tj. nepseudonymizované podobě. Jména účastníků (stran řízení) dokonce často slouží jako základní identifikační prvek daného rozhodnutí (jméno stěžovatele a název žalovaného státu – jako například „*VĚC EREMIÁŠOVÁ A PECHOVÁ proti ČESKÉ REPUBLICE*“), který je doplněn dalšími doprovodnými informacemi (datem soudního rozhodnutí, číslem stížnosti a rozhodujícím tělesem ESLP).

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasíte, můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona